

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. március hó 10. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta az alábbi

ítéletet:

A visszaélés kábítószerrel büntette miatt **I.r.vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. január hó 30. napján kelt 8.B.1191/2010/63. számú ítéletét **I.r.vádlott** és **II.r.vádlott** vonatkozásában megváltoztatja.

Az I.r.vádlott cselekményeit egységesen kábítószer-kereskedelem büntettének minősíti, a terhére rótt cselekmény jogszabályi felhívása helyesen Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat.

A **II.r.vádlott** cselekményének megnevezése helyesen visszaélés kábítószerrel büntette, a terhére rótt cselekmény jogszabályi felhívása helyesen 1978. évi IV. tv. 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés.

A **II.r.vádlott** fegyházbüntetését 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 7 (hét) évre enyhíti.

Az I.r.vádlott tekintetében a halmazati büntetéskiszabásra utalást mellőzi, egyben a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

Az I.r.vádlott, II.r.vádlottal szemben 3.600.000-3.600.000 (hárommillió-hatszázezer-hárommillió-hatszázezer) forint vagyonelkobzást rendel el.

Az I.r.vádlott helyesen a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

A **II.r.vádlott** helyesen 2009. április hó 10. napjától 2009. április hó 11. napjáig volt őrizetben, 2009. április hó 12. napjától 2009. augusztus hó 11. napjáig előzetes letartóztatásban, 2009. augusztus hó 12. napjától 2010. február hó 10. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt állt, 2012. július hó 27. napjától 2012. július hó 30. napjáig ismételtén őrizetben volt.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből **II.r.vádlott** helyesen 788.258 (hétszáznyolcvannyolcezer-kettőszázötvennyolc) forintot visel.

Az I.r. vádlott utóneve helyesen Személyazonosító igazolványának száma: ...

A **II.r.vádlott** tartózkodási helye:

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A **II.r.vádlott** által a 2014. május hó 7. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 5.000,- (ötezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2014. január hó 30. napján kelt 8.B.1191/2010/63. számú ítéletével **I.r.vádlottat** bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) bekezdés) és kábítószer-birtoklása vétségében (Btk. 178.§ (6) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 3 év 3 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a büntetés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, a házi őrizetben töltött időt oly módon, hogy egy napi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg. **II.r.vádlottat** kábítószerrel visszaélés büntetében (1978. évi IV. tv. 282/A.§ (1) és (3) bekezdés) mondta ki bűnösnek, ezért mint többszörös visszaesőt 7 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője felmentésért és enyhítésért, a távollévő II.r. vádlott védője enyhítésért fellebbezett. Az ítélet **III.r.vádlott** vonatkozásában a kihirdetést követően jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 259/2014/1. számú átiratával a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. A vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte és értékelési körében vonta, azok okszerű mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett. A megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekményeket döntő részben törvényesen minősítette. Helyesen ismerte fel, hogy I.r. vádlott tekintetében az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. tv. rendelkezései kedvezőbbek. Helytelen ugyanakkor cselekményei közül a kábítószer-birtoklás (Btk. 178.§ (6) bekezdése) külön minősítése, mert szubszidiárius cselekmény lévén külön jogilag nem értékelendő, a két cselekmény egységesen a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem büntetéként értékelendő. Az elsőfokú bíróság csak 140 Euro vonatkozásában rendelt el vagyonekobjást, mely sem az elbíráláskori, sem az elkövetéskori Btk. rendelkezéseinek nem felel meg. A tényállás tartalmazza, hogy **II.r.vádlott I.r.vádlottnak** előbb 4000 eurót, majd 12000 eurót, legvégül 8000 eurót, összesen 24000 eurót adott, amelyért kábítószert kapott I.r. vádlottól. II.r. vádlott az átvett marihuánát az első és második esetben ismeretlen személynek értékesítette. A harmadik alkalommal erre nem került sor, mert rendőri intézkedés során a kábítószert lefoglalták. Az ezen kábítószerral kapcsolatos elkobzást kimondó rendelkezés törvényes, ugyanakkor az összesen csak 140 euróra elrendelt vagyonekobjás nem. I.r. vádlott által a II.r. vádlottól kapott

24000 eurot az I.r. vádlott tekintetében alkalmazott 2012. évi C. tv. 74.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján kell vagyonek Kobzás alá vonni, mert a jogszabály megszővegezése szerint vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefűggésben szerzett. II.r. vádlottól a 16000 euro értékű kábítószernek ismeretlen személy részére történő értékesítéséből befolyt ellenértéket kell az 1978. évi IV. tv. 74/B.§ (1) bekezdés b.) pontja alapján elkobozni, mert a megállapított tényállásból az következik, hogy II.r. vádlott amikor értékesítette az általa megvett kábítószer, legalább annyi ellenértéket kapott érte, amennyiért azt megvette, az esetleges haszon nagysága pedig ismeretlen. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során kellően figyelemmel volt a cselekmény(ek) tárgyi súlyára, a bűnösségi körűlményekre, a büntetések enyhítése nem indokolt. Indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, **I.r.vádlott** cselekményeit egységesen kábítószer-kereskedelem (Btk. 176.§ (1) bekezdés) büntettének minősítse, **I.r.vádlott** tekintetében 24000 euróra, **II.r.vádlott** esetében 16000 euróra vagyonek Kobzást alkalmazzon, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A távollévő II.r. vádlott vonatkozásában a kibocsátott elfogatóparancs eredményre vezetett, előzetes letartóztatását a másodfokú bíróság elrendelte. A Be.530.§ (5) bekezdése alapján az ügyet tárgyalásra tűzte.

II.r.vádlott beadványában az I. fokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be, kérte az iratok visszaküldését tárgyalás lefolytatása végett az elsőfokú bíróságnak, illetve az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az ismeretlen helyen tartózkodó **II.r.vádlott** részére az elsőfokú bíróság az ítéletet szabályszerűen hirdetményi úton kézbesítette. A törvényszék által felhívásra megküldött ítélet kézbesítésére vonatkozó hirdetmény a bíróság hirdető tábláján 2014. március hó 24. napjáig volt kifűggesztve, a 8 napos fellebbezési határidő 2014. április hó 1. napján eltelt.

A Be. 531.§ (2) bekezdése szerint ha a vádlott felkutatására tett intézkedések az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának meghozatala után vezettek eredményre, a vádlott a fellebbezésre nyitva álló határidőn belül a fellebbezés bejelentése helyett az elsőfokú bíróságnál indítványozhatja a tárgyalás megismétlését. A Be. 531.§ (5) bekezdése szerint ha a vádlott felkutatására tett intézkedések a másodfokú eljárásban vezetnek eredményre, a másodfokú bíróság tárgyalást tűz ki, és azon a vádlottat meghallgatja, valamint ha szükséges, a vádlott által indítványozott további bizonyítást vesz fel.

Figyelemmel arra, hogy **II.r.vádlott** fellebbezése elkésztett, azt a másodfokú bíróság elutasította, illetve a fentebb hivatkozottak alapján az ügyet tárgyalásra tűzte.

A tárgyaláson kihallgatta **II.r.vádlottat**, további bizonyítás felvételét az ügyben nem tartotta szükségesnek arra is figyelemmel, hogy a II.r. vádlott az elsőfokú eljárás azon szakaszában távozott ismeretlen helyre, amikor már csak az utolsó szó jogán tehető nyilatkozata volt hátra.

II.r.vádlott figyelmeztetést követően a lakásán tárolt heroinnal kapcsolatban azt vallotta, hogy saját fogyasztásra tartotta, ezen cselekménye csak kábítószer tartásként értékelhető, nem vonható össze a marihuána kereskedelemmel. Az eljárás nyomozati és elsőfokú bírósági szakaszában azért vallott a kokainnal kapcsolatban mást, mert azt gondolta, cselekménye abban a formában enyhébben lesz elbírálnak. Amennyiben kizárólag a marihuánával kapcsolatos kereskedést állapítja meg a

másodfokú bíróság, cselekménye nem lesz jelentős mennyiségre elkövetett, és enyhébb minősítés alá esik. **I.r.vádlottnak** nem volt pénze, azt ő biztosította. Bár sérelmezte, hogy a kábítószer-függősége nem került megállapításra, elfogadta, hogy az elsőfokú bíróság ütköztette a szakértői véleményeket, és ellentétes álláspontra jutott. Egyebekben korábbi vallomását fenntartotta. Azt kérte, az ítélet tábla nagyobb súllyal vegye figyelembe őszinte feltáró jellegű beismerő vallomását, vizsgálja meg, hogy valóban többszörös visszaesőnek minősül-e. Büntetése lényeges enyhítését is indítványozta, mert véleménye szerint cselekménye nem olyan súlyú, amely miatt ki kellene írni őt a társadalomból.

I.r.vádlott előadta, hogy 2015. február hó 26. napján ... nevű gyermeke született, melyet születési anyakönyvi kivonattal igazolt.

I.r.vádlott védője perbeszédében a tényállást megalapozottnak tartotta, annak kiegészítését csupán annyiban kérte, hogy **I.r.vádlottnak** II.rendű vádlott adta át az ügyleteket megelőzően a pénzt, I.r. vádlott nem rendelkezett a szükséges anyagiakkal. Előadta, hogy a lefoglalt anyag nedves és zöld volt, azon állapotában felhasználásra alkalmatlan, a korábbi még rosszabb állapotú volt. Megkérdőjelezte, hogy a zöld állapotú kannabisz cserje levele és termése kábítószernek minősíthető-e. Véleménye szerint a kereskedés tárgyát képező nem fogyasztásra kész anyagra figyelemmel a vádlottak cselekménye az elkövetéskori büntető törvény 282.§ (3) bekezdés b.) pont szerinti előkészültként értékelendő, mely 3 évi szabadságvesztéssel fenyegetett büntetett.

Amennyiben az ítélet tábla ezen álláspontját nem osztaná, és a cselekményt befejezettként értékelné, az ügyészi átiratban írt minősítéssel egyetértett. Álláspontja szerint I.r. vádlott vonatkozásában az új Btk. rendelkezései kedvezőbbek a szubszidiaritás miatt külön jogilag nem értékelhető vétség kiesése és a feltételes szabadságra bocsáthatóság kedvezőbb szabályozása miatt. Kérte a büntetés kiszabás körében annak figyelembe vételét, hogy a cselekmény elkövetése óta 6 év telt el, az I.r. vádlott életmódja megváltozott, korábbi büntetései 10 évvel ezelőttiek, büntetlennek tekintendő. Két kiskorú gyermeket nevel, munkahelye stabil. A súlyosító körülmények köréből az elszaporodottság kiemelését kérte. Indítványozta, hogy az ítélet tábla I.r. vádlott büntetését lényegesen enyhítse, az előkészületi minősítés elfogadása esetén alkalmazzon rövid tartamú felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, a súlyosabb minősítés alkalmazása esetén két év tartamú szabadságvesztést, melynek végrehajtását próbaidőre függessze fel. A kereskedés következményeként I.r. vádlott nem jutott vagyonhoz, ha igen, azt már elköltötte, külföldön is dolgozott, saját pénze is lehetett. A vagyonek elkobozás alkalmazása tekintetben az ügyészi indítvány elutasítását kérte.

II.r.vádlott védője perbeszédében a tényállás megváltoztatását indítványozta a II.r. vádlott másodfokú tárgyaláson tett vallomása alapján, a kereskedelem köréből a kokainnal kapcsolatos cselekmény kirekesztését kérte, mert a kokaint a II.r. vádlott csak tartotta. Kérte a II.r. vádlott előéletének tisztázása után annak megállapítását, hogy nem minősül többszörös visszaesőnek. A büntetés kiszabás körében lényegesen nagyobb nyomatékkal kérte értékelni II.r. vádlott feltáró jellegű beismerő vallomását, amely I.r. vádlott felelőssége vonását is lehetővé tette.

Az ügyész az írásbeli átiratban foglaltakat fenntartotta.

Az utolsó szó jogán I. és II.r. vádlottak csatlakoztak a védőik által elmondottakhoz.

A Fővárosi Ítélet tábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bíróság eljárásával együtt felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

A hivatásos bíró személyében bekövetkezett változás és a 6 hónapos tárgyalási időköz meghaladása miatt a korábbi tárgyalások anyagát ismertetéssel tette az eljárás anyagává a Be. 287.§ (4) bekezdése szerint, illetve abban a körben, amely bizonyítást nem tartott törvényesen lefolytatottnak, a bizonyítást megismételte. A távollétes eljárás Be. XXVI. Fejezetében írt szabályait maradéktalanul megtartotta **II.r.vádlott** esetében.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette. A II.r. vádlott védője által előterjesztett azon bizonyítási indítványt, mely szerint idézze meg dr. Molnár Miklós és dr. Nagy Ervin igazságügyi orvos-szakértőket, akik a vádlott kábítószer-függősége vonatkozásában más ügyben, más elkövetési időre vonatkoztatva szakvéleményt adtak, helyesen utasította el, mert a jelen ügyben szakértői véleményt előterjesztő négy szakértőt meghallgatta, a szakértők véleménye megegyezett abban a körben, hogy II.r. vádlott az elkövetés idejére vonatkoztatva nem minősül kábítószer-függőnek.

A beszerzett bizonyítékokat az elsőfokú bíróság teljes körben, a logika szabályainak megfelelően értékelte, mérlegelte.

Helyesen járt el, amikor a tényeket **II.r.vádlott** azon vallomására alapította döntően, amely más elfogadott bizonyítékokkal is alátámasztott volt. Helyes volt azon mérlegelési tevékenysége is, hogy csupán a II.r. vádlott vallomásán alapuló vádban szereplő tényeket, melyek más bizonyítékkal nem voltak alátámasztva, nem állapította meg, döntően az 1/b. tényállási pont tekintetében. **II.r.vádlott** másodfokú eljárásban megváltoztatott vallomását a kokain tekintetében az ítéletábra nem fogadta el, a vádlott ezen előadása nyilvánvalóan felelőssége enyhítését célozta. Az eljárás nyomozati szakaszában **II.r.vádlott** a kokainnal kapcsolatos tevékenységét feltárta, melyet az elsőfokú eljárásban sem változtatott meg, az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a II.r. vádlott javára mérlegelte, melynek megváltoztatása a másodfokú eljárásban nem volt indokolt. Az ítéletábra a törvényszék mérlegelő tevékenységével teljes mértékben egyetértett.

A **II.r.vádlott** a vádban írt tényeket az elsőfokú eljárásban csak a kábítószer-függőség tekintetében vitatta, ekörben rendkívül szerteágazó nyilatkozatokat tett. A Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 2009. április hó 12. napján megtartott ülésen (Ün. 139/2009/2. számú jegyzőkönyv, nyomozati iratok 417. oldala) azt vallotta, hogy nem fogyaszt kábítószer. Ugyanígy nyilatkozott a nyomozati iratok 853. oldalára befűzött kihallgatása során. Az iratokba a 851. oldalra befűzött IMEI-ben készült irat tanúsága szerint úgy nyilatkozott, hogy sosem fogyasztott kábítószer. A 2009. április hó 10-i igazságügyi toxikológiai vélemény szerint (nyomozati iratok 571. oldala) vizeletében kábítószer nem volt kimutatható.

2009. szeptember 30-i és azt követő vallomásaiban a II.r. vádlott változtat, (nyomozati iratok 923, 961 oldala) függőnek érzi magát.

A dr. Keller Éva és dr. Kovács Ildikó szakértők által 2010. január 25. napján megtartott vizsgálat alapján készített szakvélemény szerint **II.r.vádlott** nem tekinthető kábítószerfüggőnek, a dr. Szeles Géza és dr. Szabados Pál szakértők által a 2010. február hó 11. napján végzett vizsgálat szerint ugyancsak nem tekinthető kábítószer-függőnek sem a cselekmény, sem a vizsgálat idején.

Megjegyzendő az is, hogy **II.r.vádlott**at elfogását követően 2009. szeptember hó 2. napján a nyomozóhatóság vizsgálatni kívánta a Budapesti Orvos-szakértői Intézettel a függőség

vonatkozásában, **II.r.vádlott** azonban a vizsgálatnak nem vetett alá magát, mert azt nem tartotta korrektnek.(nyomozati iratok 599. oldala)

A törvényszék dr. ... pszichiáter szakorvosi véleményét (eszerint 2009-ben 2 alkalommal kezelte kokain miatt, nyomozati iratok 603. és 607. oldala) ismertette a megidézett szakértőkkel, mellyel kapcsolatos álláspontjukat a szakértők kifejtették. A négy szakértő azonos véleményt fogalmazott meg tekintetben, hogy **II.r. vádlott** nem minősül kábítószer-függőnek. A más ügyben készített és becsatolt szakvélemény a vádlott 2012 évi állapotára vonatkozott, ezért a jelen ügyben elbírált 2009 évi cselekmény vonatkozásában nem bírt relevanciával.

Az I.r.vádlott tagadó nyilatkozatát **II.r.vádlott** beismerő, és társát is terhelő nyilatkozata megdöntötte, melyet a vádlottak elfogásáról készített rendőri jelentés, a lefoglalásról szóló határozat, valamint a titkos információgyűjtés adatai és a híváslisták elemzése is alátámasztott. (Karácsony József igazságügyi informatikus szakértő véleménye)

A törvényszék indokolási kötelezettségét kimerítően teljesítette.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegeléssel megállapított tényállás döntően megalapozott, részben azonban hiányos és iratellenes, melyet az iratok tartalma alapján az ítéltábla módosított, illetve kiegészített a Be.352.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján.

Az elsőfokú ítéletben rögzített előző elítéléseket követően az ítéltábla rögzíti, hogy **I.r.vádlott** esetében a 4. alatt feltüntetett elítélés jelen cselekmény elkövetése utáni, a vádlottal szemben jelenleg más eljárás nincs folyamatban.

2015. február hó 26. napján gyermeke született, akinek eltartásáról gondoskodik.
(másodfokú tárgyaláson becsatolt születési anyakönyvi kivonat alapján)

A **II.r.vádlott** tekintetében a 3. elítélésként jelzett ítéletből a vádlott feltételes kedvezménnyel szabadult, a 4. alatt jelzett ítélettel a bíróság megszüntette a 3. alatt jelzett ügyben engedélyezett feltételes szabadságot, és kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. 2006. február hó 18. napjától 2008. április hó 6. napjáig a vádlott a feltételes szabadság megszüntetése folytán hátralévő büntetésrészt töltötte.

Jelen eljárás tárgyát képező cselekmény után a vádlottat a Váci Járásbíróság a 2013. július hó 1. napján jogerős 2.B.197/2013/6. számú ítéletével tartás elmulasztásának vétsége miatt 10 hónap fogházbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A vádlottal szemben jelenleg egy további eljárás van folyamatban vagyon elleni cselekmény elkövetése miatt.

A történeti tényállást az ítéltábla az ítélet 5. oldal 6. bekezdésében akként módosítja, hogy **I.r.vádlott** a bűncselekmény elkövetése idején rendszeres kábítószer-fogyasztónak minősült. (nyomozati iratok 1047. oldalra befűzött dr. Bodor György és dr. Czimmermann Márton által készített szakvélemény alapján)

A 6. oldal 3. bekezdés 7. sorában rögzíti, hogy megtekintést követően a marihuánát **II.r.vádlott** a III.r. vádlottnak visszaadta.(II.r. vádlott vallomása alapján)

A 6. oldal utolsó bekezdésében a 4. sorban a 3700 gramm marihuána delta-9-THC tartalmát 0,74 grammra pontosítja. A 6. sorban a 15 gramm marihuána delta-9-THC tartalmát jelöli meg legalább 0,003 grammban. Az utolsó mondat kapcsán rögzíti, hogy a totál-THC tartalom alapján számítva nem éri el az I.r. vádlott által II.r. vádlottnak átadott marihuána mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát, ugyanakkor delta-9-THC tartalommal számítva azt meghaladja. (nyomozati iratok 197. oldalán lévő szakvélemény adatai alapján)

A fenti helyesbítésekkel teljeskörűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék azon álláspontját, hogy **I.r.vádlott** tekintetében az elbíráláskor hatályos törvény, míg **II.r.vádlott** esetében az elkövetéskori jogszabály alkalmazandó. Az összevetést a törvényszék az ítélet 20. oldalán teljes körűen végezte el. Az indokolás ugyanakkor a két különböző jogszabály alkalmazására is figyelemmel kiegészítendő, illetve I.r. vádlott esetében a bűnösség köre is módosul.

Nem osztotta az ítéletábra **I.r.vádlott** védőjének azon álláspontját a vádlottaktól lefoglalt nedves, zöld anyag természetét illetően. A lefoglalt anyag kábítószernek minősül a jogszabály szövegének helyes értelmezésével, és teljesen irreleváns, hogy az milyen állagú, nedves, még kiszáritandó. Ezzel összhangban a védő előkészületi cselekménnyel kapcsolatos jogi érvelése sem foghatott helyt.

A másodfokú bíróság minden tekintetben osztotta a törvényszék indokolását a kereskedés megállapíthatóságát illetően mind I., mind II.r. vádlott tekintetében. Figyelemmel arra, hogy II.r. vádlott másodfokú tárgyaláson a kokainnal kapcsolatos vallomását elvetette, fel sem vetődik, hogy II.r. vádlott ezen készletező jellegű cselekménye ne illeszkedne a kereskedés fogalmába, az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos indokolása helytálló.

Figyelemmel arra a tényre, hogy a törvényszék helyesen **II.r.vádlott** vonatkozásában az elkövetéskor hatályos büntető törvényt alkalmazta, esetében a marihuána totál-THC tartalma nem volt figyelembe vehető, mert a totál-THC fogalmát a törvényhozó 2012. január hó 1. napjától alkalmazandóan iktatta törvénybe. II.r. vádlott esetében a marihuána delta-9-THC tartalmát kellett figyelembe venni, mely önmagában meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, a lakásán megtalált kokain figyelembevétele nélkül is. Helyesen azonban az elsőfokú bíróság a természetes egységre figyelemmel az együttes mennyiséget vette figyelembe a tényállás megállapításakor.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú jogegységi határozata szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések még a forgalomba hozatalnál is tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeresen ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg, mely az I. és II.r. vádlottak esetében igazolódott.

Észlelte az ítéletábra, hogy a törvényszék nem jelölte meg sem a rendelkező részben, sem a jogi indokolásban **I.r.vádlott** cselekménye minősítésekor a 2012. évi C. tv. (továbbiakban Btk.) 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatát, melyet pótol.

Tévedett a törvényszék akkor, amikor **I.r.vádlott** tekintetében a Btk. 178.§ (6) bekezdése szerinti cselekményben is megállapította a bűnösséget. E törvényhely szerint aki kábítószer fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerez vagy tart, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Jelen ügyben súlyosabb cselekmény is megvalósult, ezért a Btk. 178.§ (6) bekezdésében írt cselekmény megállapításának nincs helye, a vádlott cselekményét egységesen a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatóba ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetteként kellett értékelni, esetében a halmazati büntetéskiszabásra utalást is mellőzni kellett.

Helyesen minősítette a Fővárosi Törvényszék **I.r.vádlott** tekintetében a Btk.2.§-a alapján a Btk. 461.§ (1) bekezdés c.) pontja és (3) bekezdés a.) pontja figyelembevételével alapesti elkövetésnek a cselekményt.

Helyes **II.r.vádlott** cselekményének minősítése, mert esetében a kábítószer mennyisége meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, ugyanakkor az ítélet 20. oldal 2. bekezdésében leírtak módosításra szorulnak. A törvényszék ítélete 20. oldal 3. bekezdés utolsó sorában utalt is arra, hogy II.r. vádlott esetében nem a totál-THC tartalmat, hanem a delta-9-THC tartalmat kellett figyelembe venni, melyet ugyanakkor sem a tényállásban, sem a jogi indokolásban nem vitt következetesen végig. Az elkövetéskor hatályos Btké. 23.§ (1) bekezdése szerint a kábítószer csekély mennyiségű, ha annak bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma kokain esetén 2 gramm, THC esetén a tiszta hatóanyag-tartalom az 1 gramm mennyiséget nem haladja meg. A (3) bekezdés alapján a kábítószer akkor jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros mértékét meghaladja. II.r. vádlott vonatkozásában a tényállást az ítélet tábla az iratok tartalmához igazítva akként módosította, hogy a lefoglalt és le nem foglalt marihuána mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, melyhez még hozzáadódik a kokain hatóanyag-tartalma a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú jogegységi határozata figyelembevételével.

A **II.r.vádlott** esetében sem került feltüntetésre az 1978. évi IV. tv. 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulója, melyet a másodfokú bíróság pótolta. A jelentős mennyiségre figyelemmel a vádlott cselekménye a (3) bekezdés szerint minősül, megnevezése az 1978. évi IV. tv. különös részében írtakra figyelemmel visszaélés kábítószerrel büntette.

A büntetés kiszabás körében az ítélet tábla a súlyosító és enyhítő körülményeket maradéktalanul feltárta. **I.r.vádlott** esetében a bűnösség körének szűkülése kapcsán súlyosító körülményként kell értékelni, hogy a szubszidiaritás folytán büntetőjogilag önállóan nem értékelhető cselekményt is elkövetett.

Az I.r. vádlott védője hivatkozásának megfelelően a súlyosító körülmények közül az ítélet tábla mellőzte a cselekmény elszaporodottságára utalást mindkét vádlott esetében. I.r. vádlott tekintetében további enyhítő körülmény, hogy februárban született második gyermeke eltartásáról is gondoskodik.

Kétségtelen, hogy **I.r.vádlott** esetében a bűnösség köre szűkült, ugyanakkor a büntetés kiszabás során irányadó körülményekre és a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel nem tartotta indokoltnak az ítélet tábla büntetése enyhítését. **I.r.vádlott** cselekménye 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. Az alsó harmadban megállapított szabadságvesztés további enyhítésére nincs mód, arra is figyelemmel, hogy esetében a középérték a Btk. 80.§ (2) bekezdése alapján 5 év lenne, melytől a vádlott javára az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményekre figyelemmel jelentősen eltért. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe volt, a kiszabott büntetés a másodfokú eljárásban alkalmazott minősítéshez és megváltoztatott bűnösségi körülményekhez illeszkedő, további enyhítésre nincs mód még az időmúlás nagy nyomatókkal történő figyelembevétele mellett sem.

A **II.r.vádltott** tekintetében az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. 282/A.§ (3) bekezdése szerint kiszabható büntetés 5-15 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, a többszörös visszaesőkre vonatkozó felemelt büntetési tétel mellett sem haladhatja meg a 15 évet.

A **II.r.vádltott** vitatta többszörös visszaesői minősége megállapíthatóságát, álláspontja szerint csak visszaesőnek minősül. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az 1978. évi IV. tv. 137.§ 16. pontja szerinti többszörös visszaeső, indokolása azonban az ítélet 21. oldal 5. bekezdésében pontatlan. E vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a csatolt irat tanúsága szerint különös visszaesőként ítélte el 10.B.XVII.2243/2002/85. számú ítéletével, az 1/b. tényállási pontban írt cselekmény elkövetési ideje 2009. január hónap, közelebbről meg nem állapítható időpont, ezért a 4. alatt jelzett büntetésből történt szabadulás és az újabb cselekmény elkövetése között 3 év nem telt el.

Az elsőfokú bíróság nyomatékkal értékelte a II.r. vádlott beismerő, I.r. vádlott felelősségre vonását is lehetővé tevő terhelő nyilatkozatát, melynek az ítélőtábla további nyomatékot tulajdonított. A hat éves időmúlásra is figyelemmel a II.r. vádlott főbüntetését 6 évre, míg mellékbüntetését 7 évre enyhítette.

I.r.vádltott esetében a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként kell feltüntetni, annak tartama a főbüntetéshez igazodó.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett a fellebbviteli főügyészség indítványával a vagyoneklkobzás kötelező alkalmazását illetően, ezért **II.r.vádltott** esetében az 1978. évi IV. tv. 77/B.§ (1) bekezdés a.) és d.) pontjára figyelemmel, míg **I.r.vádltott** tekintetében a vagyoneklkobzást a Btk. 74.§ (1) bekezdés a.) és e.) pontja alapján a rendelkező részben írt összegekre elrendelte, mely vagyoneklkobzás alkalmazása a súlyosítási tilalmat sem sértette. Nem osztotta az ítélőtábla az ügyészi álláspontot az eklkobzandó összeg nagysága vonatkozásában.

Az I.r. vádlott esetében figyelemmel kellett lenni a Btk. 74.§ (4) bekezdés a.) pontjára is, mely szerint az ellenkező bizonyításig vagyoneklkobzás alá tartozó vagyonnak kell tekinteni a kereskedés ideje alatt szerzett valamennyi vagyont, ezért a 140 euró vagyoneklkobzása is törvényes.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2008. Büntető jogegységi határozata kimondja, hogy kábítószerrel visszaélés bűncselekménye elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyonra vagyoneklkobzást kell elrendelni. A vagyoneklkobzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e. A vagyoneklkobzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal. Utal a jogegységi határozat arra is, hogy nem lehet figyelmen kívül hagyni az 1978. évi IV. tv. 77/B.§ (1) bekezdés d.) pontját sem, mely szerint vagyoneklkobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amit a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges feltételek biztosítására szolgáltattak vagy arra szántak. Miután a kábítószer értékesítéséhez elengedhetetlenül szükséges annak megszerzése, a megszerzéssel összefüggő kiadás nem más, mint a bűncselekmény elkövetéséhez szükséges feltétel biztosítására szolgáltatott vagyon, így az mindenképpen eklkobzandó. Ezen túlmenően a kábítószer megszerzése önmagában is bűncselekményt valósít meg, így a vagyoneklkobzás alkalmazása az arra fordított vagyonra ez okból sem mellőzhető. A vádlottak vonatkozásában az eklkobzandó vagyon 24000 euro forint ellenértéke, mely az elkövetés idején hatályos középárfolyammal, azaz 300 forinttal számolva vádlottanként 3.600.000 forintnak megfelelő összeg. Figyelemmel kellett lenni a Legfelsőbb Bíróság 95/2011.

számú Büntető Kollégiumi véleményére is, mely szerint vagyonekbozás egyetemleges alkalmazásának nincs helye.

A Be. 258.§ (2) bekezdés e.) pontja szerint 2013. július hó 1. napjától az ítélet rendelkező részének tartalmaznia kell a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges legkorábbi időpontját, amennyiben a cselekmény elbírálása a 2012. évi C. tv. alapján történt. Ezért II.r. vádlott esetében az ítélet tábla az 1978. évi IV. tv. 47.§ (2) bekezdés I. fordulója alapján csupán az indokolásban jelöli meg, hogy a szabadságvesztés négyötöd részének kitöltését követően bocsátható a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra. **I.r.vádlott** esetében a törvényszöveg szerinti terminológiát alkalmazta az ítélet tábla a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozóan a rendelkező részben.

A **II.r.vádlott** esetében az iratok tartalmának megfelelően módosítani kellett a kényszerintézkedések végrehajtásának pontos dátumait.(másodfokú iratok 11. sorszáma alá befűzött irat tartalmának megfelelően)

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege **II.r.vádlott** esetében számolási hiba folytán javításra szorult. Az utolsó tárgyaláson a kirendelt védő díja kisebb összeg volt a törvényszék által számoltnál, ugyanakkor nem került felszámolásra dr. ... kirendelt védő utolsó előtti tárgyaláson felmerült 1500 forint kirendelt védői díja, melyet a Be. 338.§ (1) bekezdése alkalmazásával II.r. vádlottra kellett terhelni.

A másodfokú tárgyaláson felmutatott okirat tartalmának megfelelően az ítélet tábla javította **I.r.vádlott** utónevét, személyazonosító igazolványának számát, valamint II.r. vádlott tartózkodási helyét.

A fent írtakra figyelemmel az ítélet tábla a Be. 363.§-a szerinti tárgyalás keretében eljárva a törvényszék ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta **I.r.vádlott** és **II.r.vádlott** tekintetében.

Tekintettel arra, hogy II.r. vádlott a másodfokú eljárásban 2014. május hó 7. napja óta előzetes fogvatartásban van, ezen időponttól a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt az ítélet tábla az 1978. évi IV. tv. 99.§ (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az ítélet tábla a Be.381.§ (1) bekezdése alapján megállapította, ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint az államra terhelte.

Figyelemmel arra, hogy **I.r.vádlott** vonatkozásában a szubszidiaritásra figyelemmel felmentő rendelkezés meghozatalának nem volt helye az enyhébben minősülő bűncselekmény vonatkozásában, a harmadfokú eljárás lehetősége sem nyílt meg.

Budapest, 2015. március hó 10. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2014. január hó 30. napján kelt 8.B. 1191/2010/63. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 133/2014/39. számú ítéletével eszközölt változtatással **I.r.vádlott** és **II.r.vádlott** tekintetében 2015. március hó 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2015. március hó 10. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő